

روز جهانی آموزگار در دوران کووید-۱۹

از ۱۹۹۴، سازمان جهانی فرهنگ، یونسکو، پنجم اکتبر هر سال را به نام آموزگاران جشن می‌گیرد. در ۱۹۶۶، هیئت کارشناسان آموزش و کاربردهای آموزشی یونسکو در جریان هم‌نشستی طولانی، سند توافقی منتشر ساختند و در این سند از حقوق و مسئولیت‌های آموزگاری گفتند. در ۱۹۹۷ هم ضمیمه‌نامه‌ای به این سند افزوده شد تا ابهاماتش برطرف شود. در سند یونسکو از حقوق و مسئولیت‌های آموزگاری حرف به میان آمده و همین کافی است تا توجه کنیم که هیچ حقی بدون مسئولیت نیست و هیچ مسئولیتی نباید بدون حق بر دوش کسی گذاشته شود. بسیاری از آموزگاران امروز جهان در شرایطی کار می‌کنند که فقط مسئولیت‌های بی‌پایان به پایش گذاشته می‌شود و خبری از هیچ حقی نیست.

امسال، در پس بحران جهان‌گیر کووید-۱۹، یونسکو هم دست‌به‌کار شده است و روز جهانی آموزگاران را با سرفصل «آموزگاران پیشگام در بحران و پنداشت نو در باب آینده» پاس داشته است. همین یک گزاره‌ی کوتاه، هزاران نکته‌ی ناگفته در دل دارد. این روزهای دشوار، به‌ویژه در سرزمین ما، روزهایی است که در بهترین تفسیرها با نام‌هایی چون ساکن و دل‌مرده و دشوار از آن یاد می‌شود. هیچ راهی هم به آینده مفروض نیست، مگر راه بازاندیشی درباره‌ی آینده و امید بستن به آن.

چگونه می‌توان به آینده دل بست؟ پیش از هر کار باید سهم و حق آموزگاران را پاس بداریم و در یاد داشته باشیم که اگر نسلی از مردم سرزمینی بالنده و افزاینده از آب و گل درمی‌آیند، محصول آموزش و آموزگاری است.

مرکز موسیقی پارس، روز جهانی آموزگار را به همه‌ی آموزگاران جهان، اعم از آموزگاران هنر و اخص از آموزگاران موسیقی شادباش می‌گوید. امیدواریم که کووید ۱۹ - و باقی دشواری‌های ریزودرشت، هیچ روند آموزشی‌ای را مختل نکند و هیچ آموزشی از کار نایستد که حاصلش هیچ نخواهد بود، مگر نسل‌هایی از فرزندان بشر که به‌جای خلق در پی تکرار تاریخ تکرار شده خواهند رفت.

روز جهانی آموزگار شاد بادا!

روز جهانی معلم مبارک